

τὰς βρύσεις, ὥστε οἱ ἄλλοι νὰ πῶσιν ἀσφαλῶς—καθότι συνήθεια τῶν Ἰνδῶν εἶναι νὰ φαρμακεύωσι τὰ ὕδατα ὅπου τὰ πτηνὰ ταῦτα προστρέχουν διὰ ποτὸν, καὶ οὕτω νὰ συλλαμβάνωσιν ὁλοκλήρους αὐτῶν ἀγέλας. Ὁ Le Vaillant στοχάζεται ὅτι γένεσιν ἔλαβεν αὕτη ἡ ἰδέα ἐκ τῆς κατὰ τύχην παρατηρήσεως ξένου τινὸς εἶδους μεταξὺ ἀγελαίου κοπαδίου. Ἡ ἐξηγήσις δὲ αὕτη συμφωνεῖ μ' ὅσα διηγεῖται ἄλλος τις ὁ κύριος Σοννερὰτ περὶ τῶν ἡθῶν τοῦ Βασιλικοῦ Παραδεισείου· διότι μονάζον ἐν γένει, μεταβαῖνον δὲ ἀπὸ θάμνου εἰς θάμνον πρὸς ζήτησιν τῶν κόκκων μὲ τοὺς ὁποίους τρέφεται, ἐμπορεῖ νὰ φαίνεται κάποτε πλησίον εἰς τὰ τῶν ἀγελαίων κοπάδια, ὅπου τὰ παράδοξα πτερά του πρέπει νὰ καθιστῶσιν αὐτὸ περίβλεπτον.

Τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα κοσμήματα τῶν Παραδεισείων Πτηνῶν διεγείρουσι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἐπτερωμένα δέρματα συνιστῶσι μέγα εἶδος ἐμπορίου μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῶν νήσων τῆς Νέας Γουινέας καὶ τῶν Μαλαίων. Οἱ ἐντόπιοι πιάνουσι τὰ πτηνὰ ταῦτα μὲ δίκτυα ἢ σκοτόνουσιν αὐτὰ μὲ βέλη· παρασκευάζουσι δὲ τὰ δέρματα μεθ' ἱκανῆς εὐπρεπειας, ἀφαιροῦντες τὰς ἀληθεῖς πτέρυγας, αἵτινες δὲν εἶναι τόσον λαμπραὶ ὡς τὰλλα πτερά, καὶ ἀποκόπτοντες τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Ἡ τῶν ποδῶν ἔλλειψις ἀπ' ὅλα τὰ εἰς τὴν Εὐρώπην φερθέντα δείγματα ἐγέννησε τὸν μῦθον ὅτι τὰ Παραδείσια δὲν ἠμποροῦν νὰ καθίσωσι, καὶ ὅτι ἐπέτων αἰετοί. Ἰσως δὲ καὶ τὸ μεταναστευτικὸν ἡθὺς τῶν ἐπιθανολόγησε τὸν μῦθον τοῦτον. Τὸν καιρὸν τοῦ μοσχοκαρῦ φθάνουν πετώμενα ἐκ τῶν μεσημβρινῶν νήσων εἰς τὰς Ἰνδίας· λέγει δὲ ὁ Ταυερνιέρ. Ἡ δύναμις τοῦ μοσχοκαρῦ ἐπὶ τοσοῦτον τὰ μεθύει, ὥστε πῖπτουν ἀναισθητὰ καταγῆς.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΝΕΙΛΟΣ.

ΤΗΣ Αἰγύπτου μόνος ποταμὸς εἶναι ὁ Νεῖλος. Εἰς διάστημα 1350 ναυτικῶν μιλίων, ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τακαζῆ μέχρι τοῦ Δέλτα, δὲν λαμβάνει κανὲν παραποτάμιον ἐξ ἀνατολῶν ἢ ἐκ δυσμῶν· τοῦτο δὲ, ὡς παρατηρεῖ ὁ Humboldt, εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα εἰς τὴν ὑδρογραφικὴν ἱστορίαν τῆς σφαίρας. Εἰς τὸν ἀξιοθαύμαστον τοῦτον ποταμὸν χρεωστεῖ ἅπασαν τὴν εὐκαρπίαν, ἐτι δὲ καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῆς ἡ Αἴγυπτος. Ἀναμφιβόλως τὸ χῶμα τῆς Αἰγύπτου ἐσχηματίσθη κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ἰλὺν, ἥτις μετὰ τοῦ ποταμοῦ συγκαταβαίνουσα ἐκ τῆς Ἀβυσσινίας καὶ τῆς ἐνδοτέρας Ἀφρικῆς ἀποτίθεται κατὰ τὴν ἐνιαύσιον πλημμύραν· ὅτι δὲ εἰς τὸ διάστημα τῶν αἰώνων ἐξηκολούθησε βαθμηδὸν ν' ἀνυψοῦται, ὑπάρχουσι καὶ τούτου ἱκανώταται ἀποδείξεις. Π. χάριν, πόλεις καὶ οἰκοδομαί, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι κατὰ πρῶτον ἐκτίσθησαν ἐπὶ ἀναχωμάτων διὰ νὰ μένωσιν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὴν πλημμύραν, κεῖνται τὴν σήμερον τόσον χαμηλὰ ἐπὶ τῆς πεδιάδος, ὥστε νὰ πλημμυρίζωνται κατ' ἔτος· φαίνεται δὲ καὶ ὅτι μεγαλητέρα ὑψώσεις τοῦ

ποταμοῦ χρειάζεται τῶρα διὰ νὰ εὐτυχῆσωσι τὰ σπαρτά· παρ' ὅση ἀπητεῖτο κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ Ἡροδότου. Οὕτω δὲ, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου ἤθελε κατερμησθῇ ἀπὸ τὴν ἐκλείψιν τῆς πλημμύρας, ἂν ἡ ἰσορροπία δὲν διετηρεῖτο ἀπὸ ἀνάλογον σχεδὸν ὑψωσιν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ. Ἐκτὸς δὲ πολλῶν ἄλλων ἀποδεικτικῶν τοῦ ὅτι καὶ ἡ κοίτη συναναβαίνει, ἔχομεν καὶ τὸ πλησίον τῆς Ἐλεφαντίνης ἀρχαίων Νειλομέτριον, ὑπὸ τοῦ Στράβωνος μνημονευόμενον, ἐτι δὲ καὶ τὴν σήμερον ὑπάρχον. Τὸ ἐπ' αὐτοῦ σημειωμένον ὕψιστον μέτρον εἶναι εἰκοσιτέσσαρες Ἑλληνικοὶ πήχεις· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ἀναβαίνει τῶρα, ὅταν εὐρίσκεται εἰς τὸ μέγιστον αὐτοῦ ὕψος, ὅκτω σχεδὸν πόδας ἄνω τοῦ σημείου τούτου· ἐνῷ ἐκ τινος εἰς τὸν τοῖχον ἐπιγραφῆς, γενομένης τὴν τρίτην Μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα, φαίνεται ὅτι τὸ ὕδωρ ἀνέβαινε τότε μόνον ἕνα πόδα ὑπὲρ τὸ εἰρημένον σημεῖον. Ὅθεν ἔπεται ὅτι ἀνέβη καθ' ἑκάστην ἑκατονταετηρίδα πέντε περίπου δακτύλους· ἀπὸ διδόμενα δὲ πάντῃ ἀνεξάρτητα συνάγεται ὅτι τὸ περιεχόμενον χῶμα ὑψώθη κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἀναλογίαν. Ἀληθεύει μὲν ὅτι ὑπάρχουσι περιστάσεις μεμονωμέναι, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι μάχονται τὸ γενικὸν τοῦτο συμπέρασμα· ἐμπορεῖ τις ὅμως νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὰς ὑποθέτων τινὰς ἀνωμαλίας, καθ' ἑαυτὰς πιθανωτάτας, αἱ ὁποῖαι ἄλλοι μὲν κάμνουν τὴν εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ ὑψωσιν νὰ υπερβαίνει τὴν ὑψωσιν τῆς περικύκλῳ γῆς, ἄλλοι δὲ κάμνουν τὴν ὑψωσιν τῆς γῆς νὰ υπερβαίνει τὴν τοῦ πυθμένος τοῦ ποταμοῦ. Ὁ Δόκτωρ Shaw, ὅστις λογαριάζει τὴν αὐξησιν τοῦ χῶματος ὀλίγον τι ὑπὲρ τὸν ἕνα πόδα εἰς τὰ ἑκατὸν ἔτη, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει νὰ ἐκέρδησε τεσσαράκοντα ἕνα πόδας καὶ ὅκτω δακτύλους χῶματος εἰς 4072 ἐνιαυτούς· ἐπειδὴ δὲ ἱκανῶς δὲν στοχάζεται τὴν ἀνάλογον ὑψωσιν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, φοβεῖται κατὰ συνέπειαν ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ ποταμὸς θέλει πλέον εἰσδαῖ ἀδύνατον νὰ υπερχειλίξῃ τὰς ὀχθὰς του, καὶ ἡ Αἴγυπτος, ἐνῷ τῶρα εἶναι ἡ πλέον καρποφόρος, θέλει καταντῆσιν, διὰ τὴν ἐκλείψιν τῆς ἐτησίου πλημμύρας, μία ἐκ τῶν ἀγονωτάτων χωρῶν.

Ἡ ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ διαφέρει εἰς διάφορα μέρη τοῦ ρείθρου του. Εἰς τὴν Ἀνω Αἴγυπτον εἶναι ἀπὸ τριάκοντα ἕως τριάκοντα πέντε πόδας· εἰς τὸ Κάϊρον εἶναι περὶ τοὺς εἰκοσι τρεῖς πόδας, κατὰ δὲ τὸ βορεινὸν μέρος τοῦ Δέλτα δὲν υπερβαίνει τέσσαρας πόδας, ἐξ αἰτίας τῶν τεχνητῶν ρείθρων καὶ τοῦ πλάτους τῆς πλημμύρας. Ἡ τῶν τεσσάρων ὁμως ποδῶν αὐξησις εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαία εἰς τὴν καρποφορίαν τοῦ Δέλτα, ὅσον ἡ τῶν εἰκοσιτριῶν ἢ τῶν τριάκοντα ἀλλαγῇ. Ὁ ποταμὸς ἀρχίζει νὰ ἀναβαίνει τὸν Ἰούνιον, ἀλλὰ πρὶν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰουλίου, Ε. Ν., δὲν εἶναι ταχεῖα ἡ ἀξιοσημείωτος ἡ ἀνάβασις· φθάνει δὲ εἰς τὸ μέγιστον ὕψος περὶ τὴν φθινοπωρινὴν ἡσημερίαν, καὶ τὰ ὕδατα μένουσι εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν θέσιν ἕως τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου. Μετὰ ταῦτα ἡ πτώσις εἶναι πολλὰ ἐπαίσθητη, φθάνει δὲ εἰς τὸ κατώτατον σημεῖον τὸν Ἀπρίλιον.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα, καίτοι ἐκπληκτικά, δὲν εἶναι πο-
σῶς ἴδια τοῦ Νείλου· κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑπάρχουν
εἰς ὅλους τοὺς ποταμούς, τῶν ὁποίων ὁ ὅγκος ἐτησίως
αὐξάνεται ἀπὸ τὰς εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην πι-
πτούσας περιοδικὰς βροχὰς· ἀλλ' οὐδενὸς ποταμοῦ ἢ
ἐτήσιος ἀνάβασις ἐπιφέρει τόσον ἀξιολόγους συνεπείας,
ἢ τόσον οὐσιώδεις πρὸς τὴν ὑπαρξίν ὁλοκλήρῳ ἔθνους.
Τοῦτο δὲ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τὸν
Νεῖλον περιμένει ὅλως διόλου τὴν εὐφορίαν τῆς, καὶ
ὅπου ἡ ἐπιρροή τῆς αὐτοῦ πλημμύρας δὲν ἐκτείνεται,
ἐκεῖ μένει ἔρημος ἡ γῆ. Ὁλιγωτάτη βροχὴ πίπτει εἰς
τὴν Αἴγυπτον· κατὰ τὴν Ἀνω σχεδὸν ὅλως ἀγνοεῖται·
εἰς δὲ τὴν Κάτω ἄλλαι παρ' ἐλαφροτάτας καὶ στιγμα-
αίας βροχὰς δὲν συμβαίνουν οὐδ' εἰς τὸ ψυχρὸν μέρος
τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἡ πότισις λοιπὸν, τὴν ὁποίαν ἡ γῆ λαμ-
βάνει ἐκ τῆς ἀμέσου πλημμύρας τοῦ Νείλου, καὶ διὰ
τῶν διωρύγων αἵτινες μετακομίζουσι τὰ ὕδατά του ὅπου
ἡ πλημμύρα κατ' εὐθείαν δὲν ἐκτείνεται, εἶναι οὐσιω-
δεστάτη εἰς τὴν κατ' ὅλους τοὺς αἰῶνας πολυθρύλλητον
εὐφορίαν τῆς Αἴγυπτου. Μετὰ πλείστου κόπου διώρυ-
ξαν οἱ κάτοικοι πολυαρίθμους διώρυγας καὶ ἀγωγούς
κατ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν. Αἱ διώρυγες αὗται
δὲν ἀνοίγονται πρὶν ὁ ποταμὸς φθάσῃ εἰς ὕψος τι, οὐδὲ
πάλιν ὅλαι συγχρόνως, καθότι ἡ τῶν ὑδάτων διανομὴ
ἤθελε τότε εἶσθαι ἄνισος. Ὅταν τὸ ὕδωρ ἀρχίζῃ νὰ
πίπτῃ, κλείουσι τὰς τῶν διωρύγων πύλας, ἀνοίγουσι δὲ
πάλιν αὐτὰς βαδμηδὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἀφίροντες
τὰ ὕδατα νὰ περνώσιν εἰς τὰ ἐμπροσθεν ὥστε νὰ συν-
τείνωσιν εἰς ποτισμὸν τοῦ Δέλτα. Πάντοτε ὑπῆρξαν
χωριστοὶ καὶ λεπτομερεῖς κανονισμοὶ περὶ τῆς διανομῆς
τοῦ Νείλου, τὴν ἀνάγκην τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ κρί-
νωμεν ἐκ τοῦ κοινῶς λεγομένου, ὅτι μόλις τὸ δεκατημό-
ριον τῶν ὑδάτων αὐτοῦ φθάνει εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ
τὸ πρῶτον τρίμηνον τῆς πλημμύρας. Καὶ εἰς ἄλλας χώ-
ρας ἀπαιτοῦνται λεπτομερεῖς κανονισμοὶ διὰ τὴν ἴσην
διανομὴν τῶν ῥυάκων ὅτινες κινουσι μύλους. Εἰς χώ-
ραν δὲ, ὅπου ἡ καρποφορία οὐσιωδῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ
μίαν μεγάλην γονοποιούσαν δύναμιν, τοιοῦτοι κανονι-
σμοὶ πρέπει νὰ ὑπῆρξαν ἐκ τῶν πρώτων βημάτων εἰς
τοὺς νόμους τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Κάτω Μεσοποταμία,
ἥτις ἐπὶ Ἡροδότου ἡμπορεῖ νὰ συνερίζεται μετὰ τὴν Αἴ-
γυπτον ὡς πρὸς τὴν ἀφθονον καρποφορίαν, εἶναι τώρα
σχεδὸν ἔρημος, ἐπειδὴ ἐγκατελείφθη τὸ ἀρχαῖον σύστη-
μα τοῦ ποτίσκειν, περὶ οὗ πολλοὶ ἀκριβῶς ἐξετάσαντες
κρίνουσιν ὅτι ὁμοίᾳζε μετὰ τὸ Αἰγυπτιακόν. Εἰς τὸ
διάστημα τῆς πλημμύρας, ἅπανα ἡ πεδινὴ χώρα τῆς
Αἰγύπτου φαίνεται ὡς σειρὰ λιμνῶν καὶ δεξαμενῶν·
ἐπιφέρει δὲ τὸ μέγα εἰς τὴν γεωργίαν ὄφελος οὐχὶ μόνον
ὁ ἀπὸ ὕδωρ χορτασμός τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποτιδε-
μένη ἰλὺς ἢ λάσπη, ἥτις γονιμωτάτη οὖσα χρησιμεύει
ὡς κόπρος εἰς τὰ μέρη ὅσα ὀλίγον κατεκλύσθησαν· ἐκ
τοῦ ἐναντίου, ὅπου ἡ περισσὴ πλημμύρα ἐναπέθεσεν
ἀνάλογον ἰλὺς ποσότητα, λέγεται ὅτι μὴ γνύουσι μετ'
αὐτῆς ἄμμον διὰ νὰ μετριάξωσι τὴν δύναμιν τῆς. Ἡ

καλλιέργεια ἔπεται ἀμέσως ἀφοῦ τὸ ὕδωρ ἀποσυρθῇ·
ὅπου δὲ ἀρκετὰ ἐποτίσθη τὸ χῶμα, οἱ κόποι τοῦ γεω-
πόνου εἶναι εἰς τὸ ἄκρον ἐλαφροί. Ὁ σπόρος ρίπτεται
εἰς τὸ κάθυγρον χωράφιον, καὶ ἡ βλάστησις καὶ ὁ θε-
ρισμός ταχέως ἀκολουθοῦσιν ἄλληλα. Τὴν ἐπιρροὴν
τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν κατάστασιν καὶ τὴν πρόσοφιν τῆς
χώρας σαφηνίζει ἡ ἐπομένη τοῦ Βολνείου παρατήρησις·
‘Τὸ πρόσωπον,’ λέγει, ‘τῆς Αἰγύπτου φαίνεται διαδο-
χικῶς πέλαγος γλυκεῶν ὑδάτων, λασπώδης βάλτος,
καταπράσινος πεδιάς, καὶ κατάξηρος ἐρημία.’

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, αἰσθανόμενοι τὴν ἀπὸ τοῦ
Νείλου παντελὴ αὐτῶν ἐξάρτησιν, κινούμενοι δὲ καὶ
ὑπὸ τῆς φυσικῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου νὰ θεωρῇ
τὰς δευτέρας αἰτίας μᾶλλον παρὰ τὸν παμμέγιστον καὶ
πανάγαθον Θεὸν, ἀφ' οὗ μόνου πᾶν ἀγαθὸν προέρχεται,
ἀπεθῆσαν τὸν ποταμὸν τοῦτον, ὅστις εἶχε καὶ τοὺς
ιερεῖς, καὶ τὰς ἐορτάς, καὶ τὰς θυσίας του· ἔτι δὲ καὶ
τὴν σήμερον, ὑπὸ τὸ αὐστηρότερον σύστημα τῆς Μω-
μεθανικῆς θρησκείας, ἀπολαύει σέβας μέγιστον ὁ Νεῖ-
λος, καλούμενος ‘ὁ Ἀγιώτατος Ποταμός.’

ΠΕΡΙΠΛΕΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Εἰς τὸν ποταμὸν τῆς Ἀγγλίας Τάμεσιν, πλησίον τοῦ Γρη-
νουίκου (Greenwich), ὑπάρχει ἀξιοθέατον ἀντικείμενον, — τρίκροτον
μετεσχηματισμένον εἰς ναυτικὸν νοσοκομεῖον. Εἰς αὐτὸ εἶναι
δεκτὸς πᾶς ἄρρωστος ναύτης, ὅποιανδήποτε γλῶσσαν καὶ ἂν λαλῇ,
εἰς ὅποιανδήποτε χώραν καὶ ἂν ἐγεννηθῇ· οὔτε συστατικὸν γράμμα
δὲν ἀπαιτεῖται· ἀρκεῖ μόνον νὰ παρουσιασθῇ θαλασσινὸς πάσχιον,
καὶ πάραυτα λαμβάνει ὑποδοχὴν καὶ περίθαλψιν.

Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο πρῶτον ἐσυστήθη τὸ 1821 ἐπὶ τοῦ Γράμ-
που, νῆος πεντήκοντα κανονίων· τὸ δὲ 1831 μετεφέρθη εἰς τὸ τρί-
κροτον, ὅπου καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκεται. Ὁλόκληρος δὲ ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν ναυτῶν, ὅσοι ἐνοσοκομήθησαν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τῆς ἐρ-
χῆς τοῦ 1838, εἶναι 25,381. Ἐκ τούτων 14,768 ἦσαν Ἀγγλοὶ, 3087
Σκῶτοι, καὶ 2603 Ἱρλανδοί. Ἐκ δὲ τῶν ἀλλοεθνῶν ἦσαν ὡς ἐπο-
μένως:—Γάλλοι, 111· Γερμανοὶ, 381· Ρῶσσοι, 251· Πρωσσοί,
495· Ὀλλανδοί, 90· Δάνοι, 383· Σβέκοι καὶ Νορβεγοί, 745· Ἰταλοί,
192· Πορτογάλλοι, 232· Ἰσπανοί, 92· Ἕλληνες, 15· Τούρκοι, 7· ἐκ
τῆς Βρετανικῆς Ἀμερικῆς, 299· ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,
473· ἐκ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, 62· Ἀφρικανοί, 149· ἐκ τῆς Νέας
Ζηλανδίας, 21· ἐκ τῶν Νήσων τῆς Μεσημβρινῆς Θαλάσσης, 109·
ἐκ τῆς Νέας Μεσημβρινῆς Οὐαλλίας, 9· Σῖναι, 20· γεννημένοι εἰς
τὸ πέλαγος, 66. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, 1816 ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ
ναυτικὸν τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος, 1769 εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν Συντροφίας, καὶ 21,798 εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα
πάντων τῶν ἐθνῶν.

Εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστημα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται
ὑπὸ ἐκουσίῳ συνέισφορῶν, ἀφῆκε πρὸ μικροῦ Ἀγγλος τις γεν-
ναιοτάτην κληροδοσίαν, 45,101 λίτρας στηληνίνας, καὶ προσέτι πλοῖον
μετὰ τοῦ φορτίου του, τὰ ὁποῖα πωληθέντα ἐξεκαθάρισαν £10,082.

Προστάται τῆς ἐλεημοσύνης ταύτης, ἐκτὸς τῆς Α. Β. Μ., εἶναι
ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσσίας, Δα-
νίας, καὶ τοῦ Βελγίου.